

Талант — це праця, знання — це сила

універсум

www.zu.edu.ua

facebook.com/zu.edu.ua

t.me/zueduua

№ 4 (158) 9 листопада 2020 року // щомісячна студентсько-викладацька газета Житомирського державного університету імені Івана Франка

Розповсюдження безкоштовне

Ювілейний XV фестиваль «October-fest»

Не знаєш, де себе проявити? Не знаєш, де показати свої таланти? «October-fest» — місце для творчих людей. Цьогорічний фестиваль відбувся 14 жовтня. Незабутні враження та емоції, найталановитіші студенти різних вишів... Наша редакція поцікавилася у організатора фестивалю, голови журі, співачки, режисера, ведучої, викладача нашого університету, президента Міжнародного фестивалю мистецтв «Пісенний Спас», народної артистки України Ірини Шинкарук про все найцікавіше, що відбулось на заході.

— Пані Ірино, як виникла ідея створення фестивалю «Листопад-fest»?

— Фестиваль свого часу був заснований Володимиром Шинкаруком на філологічному факультеті. Він щорічно проходив до дня студента, журі не було, а переможців просто визначали оплесками. Володимир Шинкарук був організатором та постійним ведучим заходу.

У 2014 році фестиваль вперше пройшов без його участі. Віктор Мельниченко взяв на себе обов'язок провести його. Саме в цей день, 19 листопада, у батька відбулася складна операція, переливання крові і він був у дуже важкому стані. Під час фестивалю батькові давали слухати по телефону як зал плескає в долоні і вітає конкурсантів.

Коли тато відійшов у засвіти, я зрозуміла, що фестиваль має жити, що мені потрібно продовжити цю традицію. Однією з традицій фестивалю стало запрошувати людину, яка мала певний стосунок до університету: або є випускником, або викладачем нашого навчального закладу. В майбутньому плануємо зробити фестиваль всеукраїнським.

— Яким був «Листопад-fest» за часів Володимира Шинкарука і що з тих часів змінилося?

— За часів Володимира Шинкарука фестиваль збирав виключно філологів. З 2015 року «Листопад-fest» став загальноуніверситетським, а сьогодні є міжвузівським фестивалем. Беруть участь 6 навчальних закладів: Житомирський державний університет імені Івана Франка, Поліський національний агроєкологічний університет, Житомирський медичний інститут, Державний університет «Житомирська політехніка», Житомирський фаховий коледж культури і мистецтв імені Івана Огієнка, Житомирський музичний фаховий коледж імені В. С. Косенка. Фестиваль є різножанровим, немає ніяких обмежень. Головне, аби учасники були студентами.

— Чому цьогоріч фестиваль вирішили перенести на жовтень?

— Підсвідомо ми відчували, що в листопаді наживо фестиваль не вдасться провести через карантин. І тому «Листопад-fest» цьогоріч перетворився на «October-fest». Фестиваль пройшов напередодні дня народження університету, у день Покрова Пресвятої Богородиці та день українського козацтва. Наступного року, сподіваємося, фестиваль відбудеться до дня студента.

— Як саме було дотримано усіх карантинних вимог?

— На жаль, захід проходив без глядача. Але головним було — щоб конкурсанти вийшли на сцену, щоб журі бачили їх наживо. Ми знімали відео, будемо монтувати і переглянути відео можна буде у Фейсбуці.

— Чим або ким особливим запам'ятався цьогорічний фестиваль?

— Марина Носок! Знаєте, цю людину я бачу вже не вперше. З нею

я познайомилася, коли вона відправляла заявку ще на «Пісенний Спас» (на той час вона була зовсім юна студентка). Вона тоді не виграла нічого, але отримала колосальний досвід і стала однією із затребуваних ведучих в університеті та місті. Згодом я почала помічати постійний ріст цієї студентки. Вона сама пише вірші, чудово їх декламує. І цього року вона читала вірш Володимира Шинкарука і прочитала його дуже проникливо, по-справжньому.

— Скільки коштів було виділено на проведення цьогорічного «October-fest»?

— Вже традиційно фестиваль проходить за підтримки управління сім'ї, молоді та спорту Житомирської міської ради і цього року воно виділило 15 тисяч гривень.

— Скільки було номінацій і які призи отримали переможці?

— Цього року партнером фестивалю стала компанія «Полісся-продукт» на чолі з генеральним директором та випускником фізикоматематичного факультету університету Олександром Раковичем. Всі учасники фестивалю і всі члени журі отримали подарунки від цієї компанії. Конкурсанти отримали: годинники, статуетки, сувенірну продукцію від «Пісенного Спасу», набори книг і дисків Володимира Шинкарука.

Переможці цьогорічного фестивалю:

Гран-прі — Марина Носок, літературне читання (ЖДУ, ННІ педагогіки, 4 курс).

I місце — Микола Поплавський, Божена Вознюк, концертмейстер Вікторія Петюх, вокал (Житомирський музичний фаховий коледж, 1 та 3 курс); Анна Ковальова, вокал (ЖДУ, ННІ педагогіки, 1 курс); Аделіна Міщенко, Тетяна Свириденко, Кирило Талько, вокально-інструментальний ансамбль (ЖДУ, ННІ педагогіки, 1 курс).

II місце — Анастасія Агеєва, авторський вірш (Житомирський медичний інститут, 3 курс); Дар'я Астахова, вокал (Житомирський медичний інститут, 1 курс); «The Best Band», гурт (Поліський Національний університет).

III місце — Євгеній Машковський та Юлія Котенко, гурт (ЖДУ, ННІ педагогіки, 4 курс); Анна Філімончук, вокал (ЖДУ, ННІ педагогіки, 1 курс).

Приз глядацьких симпатій — Даниїл Целих, вокал (Житомирський коледж культури, 2 курс).

— Хто був у журі цього року та хто був запрошеним гостем?

— Цього року запрошеним гостем та членом журі був **Сергій Шишкін**. Він — джазовий бард-піаніст, викладач Володимир-Волинського педагогічного фахового коледжу ім. А. Ю. Кримського, заслужений діяч мистецтв України.

Іншими членами журі були:

Ірина Кочук-Охман — голова профкому студентів, керівник гурткової роботи Житомирського медичного інституту, лауреат Всеукраїнських та міжнародних творчих конкурсів, викладач з вокалу;

Ірина Шнайдер — скрипалька, викладач Поліського національного агроєкологічного університету;

Людмила Обух — кандидат мистецтвознавства, завідувач кафедри мистецької освіти Житомирського державного університету;

Наталія Борисенко — викладач кафедри мистецької освіти Житомирського державного університету, художній керівник та наставник багатьох творчих студентських колективів; **Вадим Шекера** — викладач Житомирського музичного фахового коледжу.

Ніколайчук Наталія,
Рудзік Анна-Марія

ІСТОРИЧНА ДОВІДКА

Фестиваль студентських талантів, заснований свого часу Володимиром Шинкаруком на філологічному факультеті Житомирського державного, тоді ще педагогічного, університету, та названий «Листопад-fest», проводився виключно серед філологів. З 2015 року фестиваль став загальноуніверситетським, а сьогодні він є міжвузівським.

XV ювілейний відкритий фестиваль студентської творчості «Листопад-fest» цьогоріч змінив назву на «October-fest» (тільки без пива). Дату проведення фестивалю було перенесено на жовтень, і він успішно, з дотриманням усіх карантинних вимог, пройшов напередодні дня народження університету у День Покрова Пресвятої Богородиці та День українського козацтва.

Вже традиційно фестиваль проходить за підтримки управління сім'ї, молоді та спорту Житомирської міської ради.

Партнером фестивалю у 2020 році стала компанія «Полісся-продукт» (генеральний директор, випускник фізикоматематичного факультету ЖДУ Олександр Ракович). Вітаючи конкурсантів, комерційний директор компанії Надія Войцехівська прочитала власний вірш «Прозоро і тихо... Лиш чути, як падає листя».

ОФІЦІОЗ

1-4.10. Студент факультету фізичного виховання і спорту Артем Мельник став володарем Кубка України з кікбоксингу WAKO серед дорослих у ваговій категорії до 86 кг у розділі фул-контакт. Змагання проходили у м. Черкаси.

2-2.10. Студентка 3 курсу соціально-психологічного факультету Оксана Романчук здобула перемогу в Чемпіонаті України з козацького добою, який проходив у м. Київ.

2-6.10. Студент факультету фізичного виховання і спорту Максим Душко став срібним призером Чемпіонату України з армспорту серед чоловіків у ваговій категорії до 55 кг. Чемпіонат проходив у м. Приморськ.

04.10. Ольга Хомутовська, студентка 1 курсу факультету фізичного виховання і спорту, стала срібною призеркою змагань у категорії блочний лук у рамках фіналу Кубка України зі стрільби з лука серед дорослих.

08.10. На Чемпіонаті України з більярдного спорту студентка 16 групи соціально-психологічного факультету Крістіна Шевченко здобула перемогу.

13.10. Студенти 1 курсу соціально-психологічного факультету традиційно висадили «Тюльпанове серце».

14.10. В рамках святкування 101-ої річниці ЖДУ імені Івана Франка відбувся XV ювілейний фестиваль студентської творчості «Листопад-фест».

15.10. В університеті відбулось відкриття тематичної виставки «Злам на сході». Захід відбувся у рамках Німецьких тижнів Посольства ФРН в Україні до 30-річного ювілею Возз'єднання Німеччини та української Революції на граніті.

17.10. Подарунок до річниці рідного університету зробили дівчата-волейболістки «Полісся-ЖДУ». Дві перемоги з однаковим рахунком 3:0 в Чемпіонаті України (Суперліга, жінки) в Тернополі над полтавками й чернігівками.

20.10. Стартував новий освітній проект «PRO студії від професіоналів». Першим гостем став старший менеджер з продажів Sky Loft Hotel Kyiv by Rixwell Артем Мороз.

21.10. Анастасія Светківська, студентка соціально-психологічного факультету, отримала звання Майстра спорту міжнародного класу.

21,22,27.10. В університеті проходив тренінг «Стресостійкість» для медиків та фахівців, які залучені до подолання Covid-19

22.10. Бібліотека університету поповнилася унікальним виданням — «Літописом» Самійла Величка, гарним джерелом для вивчення історії козацької доби.

24.10. В ННІ філології та журналістики усі бажаючі писали диктант польською мовою.

06.11. Викладачі кафедри історії України, студенти, магістранти та аспіранти історичного факультету взяли участь в роботі науково-методичного семінару «ІЛісяк-Рудницький: постать на тлі епохи» (до дня народження вченого).

6.11. Відбулась XIII Всеукраїнська науково-практична інтернет-конференція студентів, аспірантів і молодих науковців «Сучасні філологічні дослідження та навчання іноземної мови в контексті міжкультурної комунікації», яка об'єднала здобувачів освіти не лише навчально-наукового інституту іноземної філології, а й представників інших вищих навчальних закладів України.

6-8.11. Дівчата «Полісся-ЖДУ» в II етапі Кубка України не залишили шансів своїм суперникам, впевнено перемігши усі три команди: «Буковинку» (Чернівці), «Регіну-2» (Костопіль) з вищої ліги та «Регіну» з Рівного (суперліга).

Вчена рада університету

В останній робочий день жовтня відбулося засідання вченої ради університету.

1. Рішенням ради докторів та вченої ради Житомирського державного університету було визначено переможців щорічного конкурсу «Науковець року-2019».

Науковцями року стали:

- з історико-філософського напрямку — **Вікторія Венгерська**, доктор історичних наук, доцент, завідувач кафедри історії України;
- з психолого-педагогічного напрямку — **Олена Антонова**, доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри педагогіки, професійної освіти та управління освітніми закладами;
- з природничо-математичного напрямку — **Анатолій Позоруй**, доктор фізико-математичних наук, доцент, завідувач кафедри алгебри та геометрії;
- з літературно-лінгвістичного — **Лариса Федоренко**, кандидат філологічних наук, доцент кафедри германської філології та зарубіжної літератури.

2. У номінації «Молодий науковець року» дипломи отримали:

- з історико-філософського напрямку — **Сергій Стельникович**,

доктор історичних наук, доцент, професор кафедри історії України;

- з психолого-педагогічного напрямку — **Олексій Булгаков**, кандидат наук з фізичного виховання та спорту, доцент, завідувач кафедри фізичного виховання та спортивного вдосконалення;
- з природничо-математичного напрямку — **Микола Чайка**, кандидат хімічних наук, старший викладач кафедри хімії;
- з літературно-лінгвістичного — **Олена Юрчук**, доктор філологічних наук, доцент, завідувач кафедри української та зарубіжної літератури.

3. Кафедрою року стали:

- з історико-філософського напрямку — **кафедра філософії та політології** (завідувач — кандидат філософських наук, доцент Оксана Чаплінська);
- з психолого-педагогічного напрямку — **кафедра дошкільної освіти і педагогічних інновацій** (завідувач — доктор педагогічних наук, доцент, професор кафедри Іван Коновальчук);
- з природничо-математичного напрямку — **кафедра хімії** (завідувач — кандидат педагогічних наук, доцент Олена Анікіна);
- з літературно-лінгвістичного напрямку — **кафедра українського літературознавства та**

компаративістики (завідувач — доктор філологічних наук, доцент Олена Юрчук)

4. На засіданні вченої ради університету були відзначені кращі франківці.

Подяку Житомирської обласної державної адміністрації отримали:

Валентина Папіжук — кандидат педагогічних наук, завідувач кафедри міжкультурної комунікації та прикладної лінгвістики;

Іван Хом'як — кандидат біологічних наук, доцент кафедри екології та географії;

Ірина Цюряк — кандидат педагогічних наук, доцент кафедри мистецької освіти.

Відзнакою Житомирської обласної ради «Честь і слава Житомирщини» нагороджений **Григорій Грибан** — доктор педагогічних наук, професор кафедри фізичного виховання та спортивного вдосконалення.

Грамотою Житомирської обласної ради нагороджено **Леоніда Левчука** — викладача кафедри теоретико-методичних основ фізичного виховання і спорту.

Грамоти Департаменту культури молоді та спорту Житомирської обласної державної адміністрації отримали:

Марія Огороднійчук — кандидат філософських наук, директор бібліотеки;

Наталія Громницька — заступник директора бібліотеки;

Сергій Андріанов — бібліотекар.

Почесними грамотами Житомирського державного університету імені Івана Франка привітали **ЮВІЛЯРІВ:**

Євгена Севостьянова — доктора фізико-математичних наук, професора кафедри математичного аналізу, бізнес-аналізу та статистики;

Світлану Вітвицьку — доктора педагогічних наук, професора кафедри педагогіки, професійної освіти та управління освітніми закладами;

Анну Чернишову — кандидата педагогічних наук, старшого викладача кафедри мистецької освіти.

Миколу Прокопенка — старшого лаборанта кафедри фізики та охорони праці;

Ольгу Царук — прибиральницю службових приміщень гуртожитку № 3.

Вітаємо нагороджених з гідним визнанням!

Прес-служба університету

Талант у тренді

Володаркою Гран-прі цьогорічного фестивалю «October-fest» у категорії «літературне читання» стала студентка 4 курсу ННІ педагогіки нашого університету Марина Носок. Редакція вирішила познайомити читачів з цією милою та талановитою студенткою, однією із затребуваних ведучих в університеті та місті

— Марино, в якому віці ти почала писати вірші?

— Я почала писати вірші з 16 років. В залежності від того, що мене надихало на написання і залежала тема того чи іншого вірша.

— Звідки черпаєш натхнення для творчості?

— Надихають на написання різні життєві події: кохання, родина, близькі люди, суспільні та моральні проблеми.

— Звідки виникла ідея продекламувати вірш Володимира Шинкарука на фестивалі?

— Я мала можливість бути ведучою на Міжнародному Фестивалі «Піснений Спас» імені Володимира Шинкарука. Після цього в мене

з'явилося бажання глибше познайомитись з його поетичним доробком. Якраз у той момент я натрапила на його прозовий твір «Портрет матері», який зачепив усі струни моєї душі.

— Як довго тривала твоя підготовка до фестивалю?

— Працюючи над цим твором, я навіть не помітила, скільки часу було вкладено у підготовку. Ми з моїм викладачем зі сценічної мови, заслуженою артисткою України Лілією Берелет, готували цей твір із задоволенням.

— Ти вже маєш значний досвід ведучої на різноманітних заходах. Чому цього року ти вирішила взяти участь у фестивалі?

— Так. Я часто була ведучою на різних заходах, я люблю цю справу, адже це моя майбутня професія. Але цього разу захотілося спробувати себе в іншому амплуа.

— Що найбільше сподобалось на фестивалі?

— Атмосфера, яка панувала протягом усього концерту. Приємним сюрпризом було те, що приїхали зіркові гості.

— Які були емоції, коли ти дізналась, що виграла у номінації гран-прі?

— Я була приємно здивована, адже це вперше, коли учасник отримує гран-прі не за виконання пісні, а за літературне читання. Я вдячна членам журі за те, що вони оцінили мої старання.

— Який приз ти отримала? Чи задоволена подарунком?

— Найвища нагорода для мене — це можливість виступити на сцені, адже я отримала від цього масу задоволення. Моя колекція поповнилася ще одним дипломом. Також я отримала подарунки від спонсорів фестивалю.

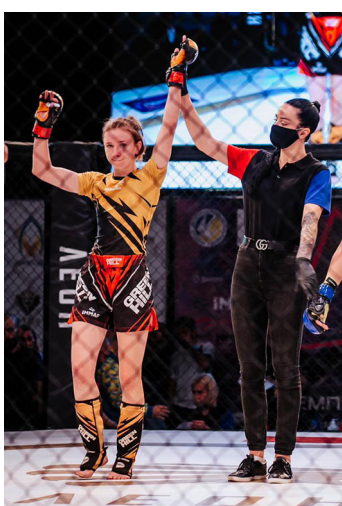
— Які плани на майбутнє? Чи є бажання взяти участь у фестивалі в наступному році?

— Планую і надалі розвиватися в творчому напрямку та реалізовувати себе як актриса та ведуча. Отримавши цьогоріч гран-прі, я маю можливість у наступному році взяти участь у фестивалі в якості гостя.

Наталія Ніколайчук,
Анна-Марія Рудзін

Боєць зі змішаних бойових єдиноборств, чемпіонка світу, майстер спорту, бакалавр ЖДУ

Нещодавно спортивне товариство Житомирщини поповнилось новим майстром спорту. Нас здивувало, що ця мила, симпатична, на перший погляд – звичайна дівчина, займається своїм видом спорту всього три роки. Редакція вирішила познайомити наших читачів з новим майстром спорту. Знайомтеся: **Анастасія Светківська**, студентка-випусниця соціально-психологічного факультету, бакалавр, майстер спорту України міжнародного класу зі змішаних бойових єдиноборств (ММА – з англ. *Mixed martial arts*), чемпіон світу зі змішаних єдиноборств (2019 р.)

- Як Ви, дівчина, розпочали займатися таким видом спорту – змішани бойові єдиноборства?

- Я прийшла до зали просто чисто для себе, як для звичайної дівчини, коли мені було 19 років та ще була студенткою 3 курсу соціально-психологічного факультету. Хотіла просто підтримати себе у формі. Хлопці, які зі мною тренувалися, виступали на різних змаганнях. Я теж вирішила спробувати. Один виступ за іншим, так і пішло – виступаю і зараз.

- Поясніть нашим читачам: змішані єдиноборства, що тут намішано: бокс, боротьба, карате? Які види входять у єдиноборства?

- У змішані єдиноборства входять вільна боротьба, боротьба у партері, джиу-джитсу, бокс та кікбоксинг. Це – основні базові напрямки. Не потрібно думати, що я спочатку навчалася боксу, потім боротьбі, потім джиу-джитсу. Ні. ММА вже розвивається як окремий вид спорту. У мене немає розділення на ці види єдиноборств. У мене розділяються тренування: сьогодні – день ударки, завтра – день боротьби.

- Чи можна рекомендувати подібні навантаження як спосіб схуднення для Ваших колеганок з соціально-психологічного чи інших факультетів?

- Зараз я – професійний спортсмен і не розглядаю ММА як спосіб схуднення. Ми худнемо від будь-яких навантажень. Для дівчат ММА може бути хорошим видом кардіонавантаження та будь-яких інших навантажень.

- Дівчата широко представлені у Вашому виді спорту?

- На світовому рівні – так, багато дівчат, на всеукраїнському чи регіональному – мало. У нас у Житомирі тільки я одна займаюся змішаними єдиноборствами, більше я дівчат не зустрічала.

- Коли відбувається тренування, то воно відбувається з хлопцями?

- Так, я тренуюсь з хлопцями. **- Як Вам, дівчині битися з хлопцями? Як Вам перемагати спаринг-партнера чи програвати йому?**

- На тренуванні немає такого – «перемагає», «не перемагає». На тренуванні ти завжди хочеш бути краще всіх, показати себе краще, бо ти працюєш тільки на себе. Якщо я попрацювала, поспарингувала погано, то,

звичайно, я буду засмучена, буду намагатися працювати більше, краще та ще більше. У нас на професійному рівні немає того, щоб хлопець під час тренування жалів дівчину, він сприймає її як рівного собі партнера, а не як жінку. Ми усі, хлопці та дівчата, на одному рівні, працюємо разом.

- Ви – майстер спорту з бойових єдиноборств. Чи надає це Вам впевненості ввечері на вулицях Житомира?

- Не скажу, що буду у подібній ситуації впевнено себе почувати. Я в такі ситуації не потрапляла, хоча, думаю, що людський фактор ніхто не відміняв.

- Скажіть, чи є певні заборонені чи нерекомендовані для вживання продукти для спортсменів ММА?

- Перед змаганнями нам часто приходиться набирати чи скидати вагу, щоб увійти в певну вагову категорію. Іноді дуже багато потрібно скинути чи набрати. Тоді ми дотримуємось відповідної дієти, навіть дуже жорстокої дієти. В періоди, коли ми не худнемо, тренуємося, немає ніяких змагань, то ми їмо все, як і будь-які люди. Звичайно, ми слідкуємо за своїм харчуванням, підтримуємо себе у формі, намагаємося їсти більш здорову їжу, але не маємо якихось заборон у харчуванні.

- Для мене дуже дивно, що майстром спорту міжнародного класу стала студентка соціально-психологічного факультету, а не факультету фізичного виховання та спорту. Поясніть, чому Ви не навчалися на спортивному факультеті?

- Все дуже просто. Спочатку я вступила та навчалася на соціально-психологічному факультеті, на спеціальності «практична психологія». Я навіть думала пов'язати своє життя з психологією, роботою за фахом тощо. А потім, на третьому курсі, я почала займатися бойовими єдиноборствами. Коли я вступала до університету, я навіть не підозрювала, що буду чимось таким займатися. Цього року я закінчила бакалаврат, та, коли готувалась до чемпіонату світу, я пропустила вступ до магістратури. Звичайно, шкодую. Зараз я працюю у спортивному клубі «Андеграунд» у Житомирі на Михайлівській (провулок Скорульського, 5 – Ред.), треную діток з 5 років, дівчат та жінок. Команда спортивного клубу «Андеграунд» стала для мене

справжньою родиною і колосальною підтримкою.

- Скажіть, де і у кого Ви починали свої тренування?

- Раніше я займалася у спортивному клубі «Михайлівський» у одному з приміщень Михайлівського собору. З часом я виросла з того клубу, перейшла у кращий. Зараз займаюся у «Андеграунді», а тренуюся у Києві. Тренер, з яким я починала – Андрій Ішук. Велика йому подяка. Тренер, з яким я тренуюся у Києві – Артем Желев.

- Виходить, що Ви кілька разів на тиждень їдете на тренування до столиці?

- Так, кілька разів, іноді – кожного дня.

- Ваше заняття спортом – достатньо затратна річ.

- Так, я б сказала, що спорт загалом досить затратна річ. Спонсорів у мене немає. Витрачаю я дуже багато. Чесно кажучи, я не рахувала і рахувати не хочу, бо це – дуже великі суми: дорога, харчування, форма, масажі, та й тренування не безкоштовні.

- То коштами Вас забезпечують Ваші батьки та рідні?

- За рахунок батьків та власних заробітків.

- А міська рада чи обласна рада, федерація Вам допомагають фінансово?

- Є колосальна підтримка зі сторони Федерації змішаних єдиноборств Житомирської області, яку очолює Руслан Домарецький. Не тільки для мене, а для всіх спортсменів ММА Житомирщини. Він нас підтримує, мотивує, є нашим наставником. Житомирська міська рада іноді призначає разові стипендії. Ми можемо подати документи, і нам раз-два рази на рік, можливо, призначать стипендію міського голови. Ось, нещодавно, перед виборами, була стипендія від Сергія Сухомлина.

- Протягом кількох останніх років, особливо в останній рік, Ви мали достатньо напружений графік – навчання, тренування, поїздки, змагання. Як ставились до цього Ваші викладачі на соціально-психологічному факультеті? Чи враховували вони Ваші спортивні досягнення?

- Четвертий курс був справді дуже тяжким, бо я ще й почала працювати. Було складно. Проте дехто з моїх викладачів були просто у захваті від мене та моїх здобутків, від них була

дуже потужна підтримка, мотивація мене до навчання та роботи. Я вдячна моїм викладачам за розуміння та підтримку.

- Що у Вашій спортивній кар'єрі найбільше Вам запам'яталось і за що найбільш прикро?

- Найбільше запам'ятався Чемпіонат світу зі змішаних єдиноборств, який проходив у листопаді 2019 року, який я виграла та стала чемпіонкою світу. А найбільш прикро – відношення у спорті, як спортсмени ставляться один до одного, ставлення тренерів до спортсменів. Можливо, я ще дивлюсь на цей світ у рожевих окулярах, але чим більше дорослішаю, тим більше я розумію, які люди жорстокі, злі, заздрісні у спорті та бізнесі. Це мене дуже розчаровує.

- Що дає звання Майстер спорту України міжнародного класу?

- Так, це статусність, але, насправді, нічого не дає. Це – відгомін Радянського Союзу. Фінансової чи якоїсь іншої підтримки, крім морального задоволення, це звання не дає. Це просто значок, карточка, і – все. Хоча є люди, які просто горять цим, хочуть, мріють. У мене цього немає. Мабуть тому, що я більше зорієнтована на себе, на свою роботу.

- Чи плануєте Ви вступати до магістратури? Чи будете займатися виключно спортивною кар'єрою?

- Насправді, я дуже хочу навчатися у моєму улюбленому психологічному напрямку. Але я не впевнена чи це буде магістратура, чи окремі курси, тренінги з психології. Думаю звернутися до нашої кафедри, там постійно проходять різноманітні курси та тренінги.

- Чи допомагають Вам знання з психології у Ваших спортивних змаганнях, поєдинках: заглянути супернику в очі, зрозуміти його установку, перемогти психологічно?

- Дуже допомагає, але не у роботі із суперником, а у роботі з собою. Цей рік видався для всіх таким тяжким, знання психології настільки допомагає мені зараз, підтримує мене у формі, допомагає працювати, сприяє самодисципліні, тому я не хочу закидати психологію, вона мені дуже і дуже допомагає.

Андрій Близнюк

ЗА ТЕРОРИЗМ В УКРАЇНІ У 2020 РОЦІ ЗАСУДЖЕНО 29 ОСІБ

Невідомий відрізав голову шкільному вчителю у Парижі, терорист напав з ножом на перехожих у Ніцці, автоматна стрілянина на вулицях Відня, у Києві намагалися підірвати міст Метро, під Житомиром була спроба підризу потяга... У світлі таких подій у пресі надзвичайно «гарячою» знову стає тема тероризму, що створює у багатьох людей враження, що він неподоланий. Саме тут і відкривається для аналітиків, психологів, релігієзнавців можливість пояснити громадянам коріння тероризму, чому у декого виникає бажання вбити, зруйнувати, знищити, підірвати інакомислячого. Проте таких матеріалів надзвичайно мало, проблеми, що існують у суспільстві, недостатньо осмислюється політиками, громадськими та релігійними діячами.

З іншого боку, середньостатистичний споживач інформації хоче миттєвого вирішення проблеми, він не хоче чекати, доки традиційні форми демократичного протесту спрацюють – петиції, звернення, запити, демонстрації тощо. Людина плекає ілюзію, що проблему можна вирішити тут і одразу. Проте людство це вже проходило! Вбивства, експропріації, страти, напади на чиновників і політиків мають таку ж давню історію, як історія суспільства. Проте прогресу такими шляхами ніхто не досягав. Навпаки, були ріки крові, невинні та безіменні жертви.

Українське суспільство, здавалося б, проблеми світового тероризму щасливо обминає. На щастя і поки що. Хоча проявів, елементів терору вистачає і у нас. Це і вандалізм на кладовищах та пам'ятниках, який наче пошесть, з'являється у різних куточках нашої країни. Це і телефонні чи інтернетівські «терористи», що мінують ТРЦ та вокзали, університети та аеропорти. Саме з Інтернету або з телефонного дзвінка розпочинають свою ходу у справжній терор більшість злочинців, які на перших порах отримують помилкове відчуття безкарності за скоєне, надіслане, розміщене. Це і погрози про вибухівку чи підпал, що вже є суттєвим криміналом, бо підпадає під статтю 258 Кримінального Кодексу України – «терористичний акт», в якій сказано: особа, котра «з метою впливу на прийняття рішень чи вчинення або невчинення дій органами державної влади чи органами місцевого самоврядування, службовими особами цих органів, об'єднаннями громадян, юридичними особами, або привернення уваги громадськості до певних політичних, релігійних чи інших поглядів винного (терориста), а також погроза вчинення зазначених дій з тією самою метою – караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років».

Поряд з криміналом крокує вседозволеність та зневага, цинізм та нахабство, які дехто вважає безневинними проявами демократії. Не варто забувати, що суспільство поки що має здатність до опору таким проявам і реагує адекватно. Так, з початку року суди України винесли 132 вирoki щодо зловмисників, яких СБУ затримала за посягання на територіальну цілісність і недоторканість нашої держави, а 29 злочинців засудили за терористичну діяльність. За цей період спецслужба попередила три теракти та затримала 10 підозрюваних, причетних до їх підготовки.

Тому перед тим, як тролити когось в Інтернеті або повідомляти по телефону про замінування, подумайте, чи не потрапите ви до числа тих, кого підозрюють у тероризмі? Часто тролінг по e-mail, телефону або злі розіграші тієї чи іншої людини можуть мати дуже неприємні наслідки. Як безневинний жарт чи дружній розіграш це складно буде пояснити спецслужбам, а учасники та ініціатори (мовою закону – виконавці та організатори, підбурювачі) назажди можуть потрапити до списку неблагонадійних.

Андрій Близнюк

ТРЕНІНГ ЗІ СТРЕСОСТІЙКОСТІ

Викладачі кафедри соціальної та практичної психології у співпраці з ГО «Центр практичної психології "For Life"» у співпраці з Житомирським обласним центром громадського здоров'я реалізують проект від Канадського фонду місцевих ініціатив «Медичні працівники в умовах Covid-19: інформаційна підтримка, тренінги

стресостійкості, перша психологічна допомога».

Проект присвячений актуальній сьогодині темі – психічному здоров'ю медпрацівників в умовах боротьби з Covid-19.

Участь в проєктних активностях беруть медпрацівники з усієї області з закладів різних типів: лікарні, поліклініки, навчальні заклади,

Товариство Червоного хреста, ДСНС, військові медики тощо.

Університет здійснює наукову та методичну підтримку. Зокрема, викладачі кафедри підготували та провели серію тренінгів зі стресостійкості для різних цільових груп. Учасники тренінгу вчилися та формували здатність турбуватися про власне психічне здоров'я в умовах

напруженої професійної діяльності, у тому числі в умовах пандемії, та, за необхідності, ділитися знаннями із пацієнтами та членами їх родин.

Деталі та контакти за посиланням – <https://www.facebook.com/helpformedicine>

Ольга Савиченко

ОГОЛОШЕННЯ ПРО КОНКУРС НА ЗАМІЩЕННЯ ВАКАНТНИХ ПОСАД

Міністерство освіти і науки України, Житомирський державний університет імені Івана Франка відповідно до Закону України «Про вищу освіту» оголошує конкурс на заміщення вакантних посад науково-педагогічних працівників. Наказ № 472-к від 9 листопада 2020 року

Перелік вакантних посад науково-педагогічних працівників:

ПРИРОДНИЧИЙ ФАКУЛЬТЕТ

Кафедра ботаніки, біоресурсів та збереження біорізноманіття:

- завідувач — 1 посада (канд. біол. наук, доцент)

Конкурсні процедури на заміщення посади науково-педагогічного працівника будуть здійснюватись відповідно до Ліцензійних умов провадження освітньої діяльності, затверджених Постановою Кабінету

Міністрів України від 30.12.2015 року № 1187 (у редакції Постанови Кабінету Міністрів України від 10.05.2018 року № 347).

Документи приймаються по 8 грудня 2020 року за адресою: 10008, м. Житомир, вул. Велика Бердичівська, 40, відділ кадрів (каб. 218), тел. 43-09-76

Особи, які не є працівниками університету, подають до відділу кадрів університету такі документи:

- заяву на ім'я ректора університету про допуск до участі у конкурсі, написану власноруч;
- заповнений особовий листок з обліку кадрів з фотокарткою та автобіографією;
- копії документів про вищу освіту, науковий ступінь та вчене звання, засвідчені особисто;
- копії паспорта громадянина України (с. 1, 2 і 11) та ідентифікаційного коду, засвідчені особисто;

- копію трудової книжки, засвідчену кадровою службою за основним місцем роботи, із зазначенням дати засвідчення;
- список наукових праць та винаходів за період науково-педагогічної діяльності;
- документи, які підтверджують підвищення кваліфікації протягом останніх п'яти років (дипломи, сертифікати, свідоцтва, інші передбачені чинним законодавством України документи);
- інформацію щодо виконання вимог до претендента на посаду згідно з Додатком 1.

Працівники університету, які претендують на участь у конкурсі на заміщення посади науково-педагогічного працівника, подають до відділу кадрів університету такі документи:

- заяву на ім'я ректора університету про допуск до участі у конкурсі, написану власноруч;
- заповнений особовий листок з обліку кадрів з фотокарткою та автобіографією;

- копії документів про вищу освіту, науковий ступінь та вчене звання, засвідчені особисто;
- список наукових праць та винаходів за останні п'ять років, засвідчений підписом претендента;
- копію документа про підвищення кваліфікації за останні п'ять років засвідчену керівником підрозділу, у якому він працює;
- інформацію щодо виконання вимог до претендента на посаду згідно з Додатком 1.

З Порядком проведення конкурсного відбору при заміщенні вакантних посад науково-педагогічних працівників Житомирського державного університету імені Івана Франка та укладання з ними трудових договорів (контрактів), введеного в дію наказом ректора № 123 від 29.11.2019 року, схваленим вченою радою університету 29.11.2019 року (протокол № 10), можна ознайомитись на офіційному сайті університету <http://zu.edu.ua>.

До Дня української писемності та мови — СУЧАСНІ НЕОЛОГІЗМИ — ДОБРО ЧИ ЗЛО? ПАРАЗИТИ НАШОЇ МОВИ

Нові слова буквально заповнили простір сучасної людини. Вона тоне в неймовірній кількості слів, які обвалилися на її свідомість і розум.

Відомо, що неологізми як мовне явище були завжди, але в сучасному інформаційному та глобалізованому світі ми спостерігаємо просто засипання нових слів в українській мові. І це відбувається так швидко, що мовцю іноді складно зрозуміти суть написаного, особливо без знання, перш за все, англійської мови.

Нові слова вживаємо ми доречно й не зовсім. Але це об'єктивна реальність. У закладах громадського харчування вже складно знайти традиційні «оладки», «тістечка», «вареники», «борщ», «галушки»... Натомість маємо: «мафін», «панкейк», «снеки», «чизкейк», «брауні»...

У непростій ситуації опинилися й люди, які дбають про свій зовнішній вигляд: не «перукарня», а «барбершоп»; не «губка», а «спонж»; не «черевики», а «лофери»; не «кофтинка», а «худі»; не «магазин», а «шоу-рум»; не «фарбування брів», а «мікроблейдинг»...

У мистецтві та коло нього з'являються нові реалії, професії, жанри, що принесли нові назви. От і маємо — «саунд-продюсер», «кавер», «сторітелінг», «спойлер», «гіки», «буктрейлер»... Сучасні діти уявлення не мають, що таке «дзига», але всі просто в захваті від «блейдів». «Самокат» чи «велосипед» — то слова з минулого, зараз на піку популярності — «сегвей» та «гіроскутери». У дитячих кімнатах ми чуємо про «слайми», «спінери», «бейблейди», а підлітки в захваті від «сегвея» та «Air pods».

Словосполучення «фізична зарядка» викликає швидше подив чи

зневажливу посмішку, адже сьогодні усі займаються «пілатесом» та «воркаутом», а після занять відпочивають у «лаунж-зоні» або влаштовують собі «ретрит».

Беремо підтримувати в усьому світі гендерну політику, додаємо до неї новації в оновленій редакції нашого правопису й отримуємо фемінітиви, а з ними й нові проблеми: як писати? як наголошувати? у яких ситуаціях використовувати в мовленні? Насправді фемінітиви — це не щось нове і страшне, вони були в мові давно, але не в такій кількості. Таке раптове збільшення, у разі, нових фемінітивів несе одну велику проблему — вони (членкиня, дизайнерка, педагогиня, мисткиня) різкують вухо пересічному українцю.

Неологізація настільки стрімко впроваджує нові слова, що за два-три роки вони стають загальноживаними. «Блог» та «блогери», «тітушки» і «євробляхи», «гаджети», «гель-лак», «скріншот», «лайк», «пост», «профіль»... Слово «тітушки» народилося у 2014 році, але сьогодні воно не сприймається як неологізм. Порівняймо, для покоління моїх батьків слово «супутник», яке народилося в кінці 50-х років XX ст. залишалося неологізмом аж до 1990-х років. Зараз інакше.

Неологізми швидко вриваються в нашу мову. І хоча цьому важко протистояти, проте можна і потрібно. Є безліч українських відповідників, які, на жаль, не є часто вживаними. Як це банально не звучить, але все залежить від нас, кожен українець може змінити себе, свою мову, ситуацію, світ.

Найкращий захист рідної мови — говорити нею. То істина незаперечна. Додамо лише, що використовувати в мові свої слова — також відтепер на часі.

Василина Макогон

Найбільш часта причина вживання слів-паразитів — бідність словникового запасу, нерозвиненість інтелекту, наслідок небажання чи невміння читати. Проте, з'ясувалось, прислухаючись до мовних паразитів співбесідника, можна визначити ще й його характер.

Нещодавно, серфінгуючи по неослабному інтернету, зустрів надзвичайно цікаві публікації, які стосуються мови та, як не дивно, психології мовця. На своїй сторінці в Instagram психологиня Олена Плешакова поділилась своїми спостереженнями та дослідженнями. Вона запропонувала певні психологічні риси особистості, базуючись на словах-паразитах, які використовує співбесідник. Пропоную вашій увазі її спостереження:

- кстати (до речі) — це слово люблять використовувати ті, кому бракує уваги оточуючих, та інтроверти. Вони відчувають дискомфорт і незручність у новому середовищі або при зустрічі з новим співрозмовником і намагаються компенсувати збентеження словом-паразитом;
- короче (коротше) — прямий показник поспіху, нервозності й навіть агресії. Зазвичай людина, яка зловживає цим словом, — холерик, має неврівноважену психіку. Зустрічається це слово в лексиконі у понад міру балакучих індивідів;
- так сказати (так би мовити). Це слово допомагає людям з надмірно швидким і незв'язним мовленням робити паузи в словах, полегшуючи співрозмовникам розуміння сказаного. Потік свідомості у таких людей іноді відокремлений від того, що вони говорять, і ця зв'язка дозволяє їм на деякий час поєднати слова й думки. Люди, які часто користуються цим словосполученням — експресивні, рухливі, запальні, багато жестикулюють і мають багату міміку;
- это самое (це саме). Зазвичай цей вислів-паразит кажуть ледачі і невідповідальні люди. Вони ненадійні та надмірно імпульсивні. На них не варто покладатися.

Вони винахідливо звальють власну провину на всіх, хто попадеться їм під руку. Зазвичай, ці люди вважають себе несправедливо обділеними, всі на світі їм «винні»;

- вообще-то (взагалі-то). Зустрічається в людей, які не впевнені у своїх силах. На відміну від любителів виразу «до речі», ці люди здатні влаштувати скандал на порожньому місці. Справа криється у їхній крайній внутрішньої невпевненості;
- просто (просто). Це слово часто каже людина, яка не має своєї власної думки або невпевнена в ній. Зазвичай така людина повністю залежить від оточуючих, постійно побоюючись взяти на себе відповідальність і сказати зайве. Для цих людей характерно весь час виправдовуватися;
- вот (ось). Цим словом часто закінчують фрази ті, хто хоче продовжувати розмову, але не знає, про що ще поговорити. Зазвичай, такі люди розтягують це слово — «вооот» і після нього ставлять паузу. У будь-якому випадку це «вооот» сигналізує про те, що розмова людині набридла. Іноді «вот» в кінці фрази замінюється виразом «вот так то» (ось так от);
- это..., ну..., эээ... (цей..., ну..., еее...) — людині просто важко виговорити більше 2-3 слів у одному реченні, «на одному диханні», тим більше формулювати складну думку;
- ну (ну). Це слово часто кажуть, коли хвилюються, навіть якщо не усвідомлюють цього. Якщо в мовленні співрозмовника з'явилося «ну», це означає, що його щось турбує, про що він не хоче говорити.

Психологиня також розповіла, як позбутися слів-паразитів. Зокрема, вона порекомендувала навчитися знімати внутрішнє напруження, особливо перед публічним виступом або відповіддю на іспит чи на занятті; якщо ж говорити складно і плутаються думки, то текст просто необхідно написати заздалегідь і кілька разів прочитати його вголос; якщо перед виступом відчувається хвилювання, то найкраще говорити, використовуючи короткі фрази з 4-6 слів — тоді пауза буде майже непомітною й органічною.

За матеріалами інтернету

ХТО ТИ Є? ФЕЙЛЕТОН

У будь-якому колективі, з часом, складається своя особлива атмосфера, вибудовується ціла система відносин та взаємозв'язків, формуються окремі компанії та міні-колективи. 31-а група спеціальності «Журналістика» Житомирського державного університету імені Івана Франка не є виключенням.

Сформувалася група 2 вересня 2018 року, за офіційними даними, з метою спільного навчання та отримання вищої освіти (якщо це правда). На момент створення вона налічувала сімнадцять осіб, проте з часом їх кількість зменшилась до п'ятнадцяти.

Загалом, це досить дружній та привітний колектив студентів, для якого не є характерним булінг чи знущання один з одного. Навпаки, тут панує взаєморозуміння, підтримка та допомога.

За час існування в колективі виокремилися групи/компанії з досить різними характеристиками:

1-а група — дует старости та заступника — людей, які виконують всю паперову роботу та «відгрібають» за усіх студентів групи та кожного окремо.

2-га група — «зубрили» — це студенти, які «вигризують» свої 90 балів важкою наполегливою працею. Вони просто кайфують, коли отримують завдання написати 13 текстів у різних журналістських жанрах.

3-тя група — «державники» — студенти, яким пощастило не платити захмарну суму за навчання, але й необхідність закривати всі сесії ідеально лягла саме на їх плечі.

4-та група — «хом'яки» — люди, яких можна застати лише за одним заняттям, бо вони постійно і всюди жують.

5-та група — «мажори» — особи, які можуть дозволити собі елітну, смачну, з молочною пінкою та ніжним ароматом каву, а не якусь дивну рідину під назвою «кава» з університетського буфету.

6-та група — «каспери» — це досить поширений вид студентів, яких викладачі обожнюють, тому що ті, ніби рахуються студентами університету, але на заняттях їх ніхто ніколи не бачив.

Цей список можна ще продовжувати та доповнювати. Я ж спробувала ознайомити вас з найбільш популярними та цікавими «видами» студентів.

Цікаво, а які ще компанії існують у ваших академічних групах? До якої групи ви віднесете себе?

Катерина Черній

